

G A Z E T A

URZĘDOWA

Wydziału Powiatowego Sejmiku Powiatu Konstantynowskiego.

Wychodzi raz — — — — —
— — — — — w tygodniu.

Redakcja i administracja przy
Starostwie w Janowie Podlaskim.

PRENUMERATA:

Rocznie 48 Mk.
Kwartalnie 12 .

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz drobnego druku, lub jego
miejsce po tekście 1 Mk.

T R E Ś C N U M E R U :

DZIAŁ URZĘDOWY:

52. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków rolnych.

53. Ustawa i rozporządzenie Rady Ministrów, normująca stosunki służbowe funkcjonariuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

54. Protokół Posiedzenia Sejmiku Powiatowego.

Dział Urzędowy.

52.

Rozporządzenie wykonawcze.

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

do Ustawy z dnia 18 marca 1920 r. (Dz. Ust. № 28 z dnia 1/IV 1920 r. poz. 165) w przedmiocie wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków rolnych na terenie b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 18 marca 1920 r. (Dz. ust. № 28 z dn. 1/IV 1920 poz. 165) w przedmiocie wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków rolnych zarządzam co następuje:

Art. 1. Organem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych powołanym do wykonania ustawy z dn. 18 marca 1920 r. (Dz. ust. № 28 z dn. 1/IV 1920 r. poz. 165) jest Urząd zagospodarowania odlogów.

Czynności dotyczące wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków rolnych w myśl ustawy z dn. 18 marca 1920 r. wykonywać będą pod ogólnym kierownictwem Urzędu zagospodarowania odlogów.

w b. zaborze rosyjskim.

a) na terenie gmin — komitety gminne pomocy rolnej powołane do życia rozporządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 23 marca 1920 r. (Dz. ust. № 27 z dnia 27/III 1920 r.) pod przewodnictwem wójtów.

b) na terenie powiatów — starostowie,

c) na terenie województw — wojewodowie.

w b. zaborze austriackim.

a) na terenie gmin — wójtowie,

b) na terenie powiatów — starostowie,

c) na terenie okręgów sądu apelacyjnego we Lwowie i Krakowie — okręgowi inspektorowie pomocy rolnej we Lwowie i Krakowie. Istniejące dotychczas na podstawie rozporządzenia Mi-

nisterstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 31 marca 1919 r. (Monitor Polski № 74 z dn. 1 kwietnia 1919 r.) „Urząd czasowy dzierżaw przymusowych” zostaje jednocześnie zniesiony.

Art. 2. Obowiązkowi przymusowego wydzierżawienia w myśl art. 1 ustawy z dn. 18 marca 1920 r. podlegają bez względu na ogólną powierzchnię gospodarstwa grunty leżące odłogiem, a zdadne pod uprawę rolną których właściciel lub posiadacz, albo też osoba, mająca je pod swoim zarządem, opieką lub w dzierżawie, uprawiać nie może. Ugory w gospodarstwach trójpołowych, oraz ugory uzasadnione racjonalną gospodarką płodozmienną nie są odlogami w rozumieniu ustawy.

Art. 3. O dzierżawę gruntów wymienionych w art. 2 mogą się ubiegać osoby, których głównem zajęciem jest rolnictwo, a które posiadają potrzebne zboże na zasiew i inwentarz żywy i martwy lub wykazą, że mają możliwość ich nabycia we właściwym czasie. Przy równych warunkach kandydaci będą uwzględnieni w porządku wymienionym w art. 2 ustawy.

Art. 4. Właściciele i posiadacze gruntów wymienionych w art. 2 względnie osoby mające te grunty pod swoim zarządem, opieką lub w dzierżawie obowiązani są wydzierżawić odnośnie grunty w drodze dobrowolnej. Przy zawieraniu tych umów winny komitety gminne pomocy rolnej i starostwie w miarę potrzeby współdziałać.

Nadto obowiązane są wyżej wymienione osoby w myśl art. 12 ustawy z dn. 18 marca 1920 r. pod rygorem art. 12 ust. 2 ustawy w gminie przez starostwo wskazanym dostarczyć starostwu niezbędnych danych co do użytków rolnych, mogących podlegać wydzierżawieniu na mocy ustawy.

Art. 5. O ile grunty wymienione w art. 2 nie zostaną przez ich właścicieli i posiadaczy lub osoby mające je pod swoim zarządem, opieką w drodze dobrowolnej w terminie w ustawie przewidzianym, lub w dzierżawie wydzierżawione w drodze przymusowej przez właściciela zostaną wydzierżawione starostę w sposób określony w art. 7 niniejszego rozporządzenia.

Starosta może czynności poruczone niniejszem rozporządzeniem przekazać w całości lub w części pod własną odpowiedzialnością referentowi rolniczemu, a w braku referenta rolniczego innym urzędnikom starostwa.

Starostom przysługuje prawo przymusowego wydzierżawienia tych gruntów w roku 1920 w czasie od 20 marca do 1 lipca, w następnych latach od 1 stycznia do 1 kwietnia każdego roku.

Art. 6. Komitety gminne pomocy rolnej (w b. zaborze austriackim zwierzchności gminne) obowiązane są na podstawie własnych dochodzeń sporządzać wykazy gruntów nadających się do przymusowego wydzierżawienia oraz wykazy osób ubiegających się o dzierżawę, zawierające dane, dotyczące obszaru posiadanych przez nich środków uprawy.

Powyższe wykazy przekładają komitety (zwierzchności gminne) starostwom wraz ze swojemi wnioskami na wydzierżawienie gruntów poszczególnym kandydatom.

Art. 7. Starosta nadaje kierunek akcji przymusowego wydzierżawienia użytków rolnych na terenie powiatu, odpowiada za nią, sprawdza wykazy niezagospodarowanych użytków przedłożone mu przez właścicieli i komitety gminne pomocy rolnej (zwierzchności gminne). Na podstawie wykazów i wniosków komitetów gminnych (zwierzchności gminnych) zawiera starosta umowy dzierżawne, które w myśl art. 9. ustawy z dnia 18 marca 1920 r. mają moc obowiązującą dla właściciela gruntów, których dotyczą, jak również dla ich prawonabywców oraz osób, reprezentujących prawa właściciela. Przed zawarciem inów może starosta w poszczególnych wypadkach zasięgnąć opinii komitetu powiatowego pomocy rolnej.

O ile komitety gminne (zwierzchności gminne) nie podstawią wniosku na dzierżawę dla braku w gminie odpowiednich kandydatów, starosta zawarła umowę z kandydatami z innych gmin na podstawie przedłożonych przez komitety względnie zwierzchności tych gmin wykazów kandydatów.

Oryginały zawartych umów pozostają w aktach starostwa, do jednym uwierzytelnionym

odpisy umowy otrzymuje dzierżawca i właściciel gruntu.

Przy zawarciu umowy starosta pobiera od dzierżawcy na rachunek tenuty dzierżawnej kwotę równającą się kosztom przymusowego wydzierżawienia, co zostaje uwidocznione w umowie.

Art. 8. Umowy zawarte w myśl art. 7 winny zawierać następujące warunki:

a) zastrzeżenie, że przedmiot dzierżawy może być użyty tylko pod uprawę mechaniczną, to znaczy pod uprawę wszelkiego rodzaju ziemio-plodów.

b) niedozwolone jest użycie dzierżawionego gruntu jako łąki lub pastwiska.

c) tenuta dzierżawna może opiewać tylko na zapłatę oznaczonej kwoty pieniężnej, której wysokość określa art. 4 ustawy z dn. 18 marca 1920 roku.

d) dzierżawcy nie wolno przedmiotu dzierżawy poddzierżawiać osobom trzecim.

e) dzierżawca odpowiada za uszkodzenia i zniszczenia specjalnych urządzeń wydzierżawionego przedmiotu jako to: rowów, drenów, płotów i t. d.

f) dzierżawcy nie wolno sprzedawać ani w jakikolwiek inny sposób pozbywać słomy ze zboża uzyskanego na przedmiocie dzierżawy lecz winien ją zwracać roli w formie nawozu.

g) przy czteroletnich dzierżawach dzierżawca jest obowiązany w okresie dzierżawnym przynajmniej raz pole nawieść.

Art. 9. W wypadkach, w których właściciel lub posiadacz gruntów, wymienionych w art. 1, przystąpił już do częściowego uruchomienia swego gospodarstwa, którego tylko dla braku wystarczających środków nie może uruchomić w całości, terminy dzierżaw poszczególnych jego gruntów, ulegających przymusowemu wydzierżawieniu, winny być tak ustanowione, by w latach następujących właściciel lub posiadacz miał możliwość dalszego stopniowego uruchomienia swego gospodarstwa.

Art. 10. Drogi konieczne przewidziane w art. 7 ustawy winny być w miarę możliwości ustanawiane wspólnie dla większej ilości dzierżawców.

Art. 11. W myśl art. 11 ustawy w razie przymusowego wydzierżawienia całej jednostki

gospodarczej przysługuje organom rządowym prawo decyzji co do warunków korzystania przez dzierżawców z zabudowań gospodarczych i inwentarza martwego. W razie udzielenia dzierżawcy zezwolenia na używanie tych przedmiotów należy w umowie o przymusową dzierżawę zastrzedz, że przedmioty te zostaną dzierżawcy oddane po dokładnym opisanii oddanych budynków i części składowych inwentarza martwego, że dzierżawca jest obowiązany z własnych funduszy bez regresu do właściciela wykonywać potrzebne naprawy i roboty około utrzymania tych przedmiotów w należytym stanie i że po upływie czasu dzierżawy winien je zwrócić w stanie, w jakim je otrzymał, z uwzględnieniem naturalnego zużycia.

Art. 12. Przeciw decyzjom starosty, wydanym na podstawie tego rozporządzenia służy osobom interesowanym prawo odwołania się do wojewody, w przeciągu dni ośmiu od chwili doręczenia decyzji. Wniesienia odwołania wstrzymuje wykonanie decyzji starosty aż do chwili doręczenia interesowanemu decyzji wojewody, która winna zapasć przed upływem dni czterech, a od której nie ma dalszego odwołania.

Art. 13. Wojewoda nadaje kierunek akcji przymusowego wydzierżawienia użytków rolnych na terenie województwa, odpowiada za nią, reguluje sprawy dotyczące wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków w rozmaitych powiatach swego województwa, oraz załatwia zażalenia na decyzję starostów w myśl art. 12.

Na terenie b. zaboru austriackiego czynności wojewodów należą do zakresu działania inspektorów okręgowych pomocy rolnej we Lwowie względnie w Krakowie.

Art. 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie traci moc „Instrukcja w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych” z 31 marca 1920 r. (Monitor Polski № 74 z dnia 1 kwietnia 1919 r.)

Warszawa, dn. 30 marca 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
(—) Bardel.

Powyższe podaje do wiadomości i zastawania się

Starosta Konstatynowski (—) I. Świąćcki.

53.

Ustawa i Rozporządzenie Rady Ministrów,
 normująca stosunki służbowe funkcjonariuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

W dzienniku praw Państwa Polskiego № 59 ogłoszono pod pozycją 357 ustawę, normującą stosunki służbowe funkcjonariuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej, a w Dzienniku ustaw Rzeczypospolitej Polskiej № 87 pod poz. 174 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 października 1919 r. celem wykonania powyższej ustawy.

Prezydjum Rady Ministrów zwraca uwagę Ministerstwa (władzy, rządu) na postanowienia powyższych przepisów z prośbą o jaknajścisłejsze ich stosowania, a także wydanie stosownych, wskazówek i pouczeń o powyższym kierunku podwładnym władzom i urzędcom.

W zastępstwie (podpis nieczytelny).

Powyższe podaję do wiadomości i zastosowania się
 Starosta Konstantynowski

(—) *St. Święcicki.*

PROTOKÓŁ № VII

POSIEDZENIE SEJMIKU POWIATOWEGO

Działo się dnia 27 marca 1920 roku w Biurze Urzędu Starostwa w mieście Janowie-Podlaskim powiatu Konstantynowskiego.

O B E C N I:

I. Starosta, p. Ignacy Święcicki, jako przewodniczący. Referent, zastępujący Starostę, p. Adolf Milbrat, jako vice-przewodniczący.

II. CZŁONKOWIE SEJMIKU:

1. p. Andrzej Selwesiuk z Zaczopek, gm. Bohulalskiej, 2. p. Adam Mironowicz z Raczek, gm. Hołowczyckiej, 3. p. Eljasz Waszczuk z Horoszek, gm. Hołowczyckiej, 4. p. Marjan Skolimowski z Hliwków, gm. Huszlewskiej, 5. p. Jan Caruk z Janowa, 6. p. Aleksander Józefacki z Janowa. 7. p. Władysław Juźwiak z Redki, gm. Kornickiej, 8. p. Bronisław Kamiński z Popław, gm. Kornickiej, 9. o. Jan Tomaszewski z miasta Łosic, 10. p. Ignacy Humnicki z Ruskowa, gm. Lysowskiej, 11. p. Stanisław Trochimiak z Marynek, gm. Lysowskiej, 12. p. Paweł Mironiuk z Jakówek, gm. Pawłowskiej, 13. p. Stanisław Szewczuk z Ostrowia, gm. Pawłowskiej, 14. p. Daniel Łopátiniuk z Holodnicy,

gm. Rokitniańskiej, 15. p. Andrzej Jakuc z Rokitna, gm. Rokitniańskiej, 16. p. Marjan Kondracki z Sareak, gm. Sarnackiej, 17. p. Józef Wawrzyniuk z Lipna, gm. Sarnackiej, 18. p. Franciszek Szurek ze Swór, gm. Sworskiej, 19. p. Piotr Gromadzki ze Swór, gm. Sworskiej, 20. p. Antoni Kamiński z Zakrza, gm. Swiniarowskiej, 21. p. Stanisław Szpara z Witulina, gm. Witulińskiej, 22. p. Eljasz Michaluk z Witulina, gm. Witulińskiej, 23. p. Jan Marczuk z Zakabinek, gm. Zakanańskiej, 24. p. Konstanty Czurak z Peredyła, gm. Zakanańskiej.

III. Członek Wydziału Powiatowego:

25 p. Stanisław Rosenwerth z Cielnicy, gm. Rokitniańskiej.

Przewodniczący otworzył posiedzenie o godzinie 11-ej minut 22 przed południem i po sprawdzeniu listy obecności uznał je za prawomocne.

Na posiedzenie nie przybyli P. p.:

1/ Adam Zaborowski z Pratulina, gm. Bohulalskiej, z powodu wyjazdu. 2. Józef Romaniuk z Ostromenczyzna, gm. Góreckiej. 3. Maciej Michaluk z Hruszniewa, gm. Góreckiej. 4. Józef Omelańczuk z Wygody, gm. Huszlewskiej. 5. Jan Skolimowski z Pietrus, gm. Olszańskiej. 6. Aleksander Gawrysiuk z Dawidów, gm. Olszańskiej. 7. Jan Soszyński z Kamianek-Łackich, gm. Przesmyckiej. 8. Franciszek Zaleski z Kamianek-Backich, gm. Przesmyckiej. 9. Tadeusz Grochowski z Zakrza, gm. Swiniarowskiej, wszyscy bez podania powodów nieobecności. 10. Aleksander Karski z Roskoszy, gm. Witulińskiej z powodu wyjazdu.

1. Z polecenia Przewodniczącego Sekretarz Sejmiku komunikuje zebranym, iż na skutek starań Wydziału Powiatowego, do Janowa-Podlaskiego, przyjeżdżać będzie notariusz z Miedzyrzecia, p. Guliński i będzie tu załatwiał czynności notarialne. P. Guliński przybywać będzie w każdą pierwszą niedzielę każdego miesiąca i w dniu tym obsługiwać będzie interesantów z powiatu Konstantynowskiego.

Przewodniczący zapytuje, czy terminy te będą dogodnymi dla mieszkańców powiatu.

Nad sprawą tą wywiałą się dyskusja, w rezultacie której Sejmik wyraził życzenie, aby notariusz urzędował w dni powszednie i aby, prócz Janowa, przyjeżdżał również i do Łosic. Gdyby p. Guliński w każdym miesiącu nie mógł odwiedzić Janowa i Łosic, to należało prosić go, aby w jednym miesiącu załatwiał sprawy w Janowie, a w drugim w Łosicach.

Przewodniczący postanawia zwrócić się w tej sprawie do notariusza i po otrzymaniu odpowiedzi od notariusza zawiadomić interesowanych przez ogłoszenie w „Gazecie Urzędowej Wydziału Powiatowego”.